

NATURKLAGENÆVNET ORIENTERER

Nr. 479, januar 2009

Naturbeskyttelseslovens § 3 – lovliggørende dispensation til byggeri i mose

Slagelse Kommune meddelte lovliggørende dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 3 til bibeholdelse af opført byggeri i en mose. Mosen er omfattet af en lokalplan (rekreativt område/fyldplads) og ligger i et delområde, som er udlagt til boligformål.

Det kunne ikke fastslås, om mosen opfyldte kriterierne for beskyttelse efter naturfredningsloven i 1987, hvor lokalplanen blev vedtaget. Mosen havde ubestridt været beskyttet siden 1992, og arealet blev bebygget i 2002-2005.

Kommunens dispensation var meddelt under henvisning til, at der med vedtagelse af lokalplanen var blevet skabt en begrundet forventning om, at det pågældende areal kunne udnyttes til bebyggelse. Det var kommunens vurdering, at bebyggelsen havde reduceret områdets naturmæssige værdier, men at disse var relativt beskedne.

Klagerne (Agenda 21 borgerforums Natur- og Miljøgruppe og Danmarks Naturfredningsforening) gjorde bl.a. gældende, at kommunen skulle etablere en erstatningsbiotop som kompensation for den natur, der var gået tabt i området.

Naturklagenævnet udtalte bl.a.:

"Indtil 1992 var "moser" over 5000 m² omfattet af beskyttelsen i henhold til naturfredningslovens § 43, stk. 2. Frem til naturbeskyttelseslovens ikrafttrædelse i 1992 har der været tvivl om afgrænsningen af mosebegrebet. ...

Alle eksisterende moseområder over 2500 m² har siden 1992 været omfattet af § 3-beskyttelsen, uanset om lodsejeren er informeret herom gennem amtets vejledende § 3-registreringer, og uanset hvor længe mosen faktisk har eksisteret. ...

Naturklagenævnets praksis er - i overensstemmelse hermed - restriktiv. Spørgsmålet om dispensation til et allerede gennemført byggeri skal som udgangspunkt behandles, som om byggeriet ikke havde fundet sted.

...

Som sagen er forelagt Naturklagenævnet finder nævnet at måtte lægge til grund, at det ikke kan fastslås, om mosen opfyldte kriterierne for beskyttelse efter naturfredningsloven i 1987, hvor lokalplan nr. 45 - der udlægger det omhandlede areal til boligområde - blev vedtaget. ...

Naturklagenævnet finder, at der i den konkrete sag er en berettiget forventning om, at der vil kunne meddeles lovliggørende dispensation til bibeholdelse af byggeriet. Der er i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at arealet siden 1987 har været planlagt til boligformål, at der siden er meddelt byggetilladelse til 8 lodsejere, og at bebyggelsen er opført. Der er tillige tale om en mose med relativ beskedne naturmæssig værdi. På baggrund af de konkrete omstændigheder i sagen finder nævnet

ikke, at dispensationen vil skabe præcedens i fremtidige sager om lovliggørelse af byggeri opført i § 3-områder.

Efter en samlet vurdering af sagen finder nævnet, at betingelserne for at meddele dispensation er til stede. Nævnet finder ikke, at der i den foreliggende sag, hvor der er tale om en mose med relativ beskeden naturmæssig værdi, og hvor arealet har været planlagt til byggeri siden 1987, er grundlag for at stille krav om etablering af en erstatningsbiotop.”

Naturklagenævnet stadfæstede herefter kommunens lovliggørende dispensation til bibeholdelse af byggeriet.

(Afgørelse af 24. juni 2008, j.nr. [NKN-131-00113](#))

- dispensation, naturbeskyttelseslovens § 3
- moser
- lovliggørelse